Fotografia saptamanii (actualizata 10 mai)

Mistria si Roxana

Roxana îsi tirî corpul matahalos pina la deschizatura ce urma sa devina cindva o fereastra. Era liniste. Nici un trecator întirziat, nici un betiv, nici o patrula a vreunei miscari extremiste, în cautarea de victime carora sa le administreze o ciomageala sanatoasa. Se întoarse la masa pe care Cornel dormea, sprijinindu-si capul chel pe bratele groase ca niste sticle de Coca Cola de doi litri jumatate. Un pahar gol zacea rasturnat linga degetele miinii drepte. Putin mai încolo, învelita într-un ziar, se afla o bucata groasa de sunca. Era barbat bun Cornel. Îl privi aproape cu dragoste. Daca vremurile ar fi fost normale, poate ca ar fi format un cuplu, ar fi întemeiat o familie, ar fi facut doi copii zdraveni si i-ar fi inscris intr-o gradinita unde se preda limba engleza si se invata rugby. Cind se cunoscusera, simtise pentru el ceea ce nu simtise niciodata pentru un alt barbat. Facusera dragoste la citeva ore dupa ce se cunoscusera intr-o taverna de la marginea Colentinei. Tipase de placere cum n-o facuse niciodata, strivita sub carnea lui tare, de bivol paros si negru. Urlase cind membrul lui ca un corn de diavol o rascolise pe dinauntru, trezind in ea sentimente pe care tavaleala cotidiana cu alti barbati nu le scosesera niciodata la suprafata. Cornel era sofer pe una din escavatoarele uriase ce mareau gropile de gunoi ale orasului. De cum se cunoscusera, se indragostise de ea si o urmase peste tot ca un catel, dind din coada de cite ori îl mingiia pe spatele-i vesnic acoperit de un maieu murdar pe care nu-l scotea nici macar atunci cind faceau dragoste. Era barbat bun Cornel. Dar era barbat.

Roxana cauta în geanta de la piciorul mesei si scoase o mistrie ruginita, pe care se aflau o sumedenie de crestaturi. Îi mingiie cu dragoste minerul de lemn si rosti rugaciunea sfintei Ana, cea pe veci înlantuita. Începu sa prepare cimentul într-un lighenas de plastic. De cite ori ajungea la momentul asta, îsi aducea amintea de figura plina de lumina a Sorei Superioare în timp ce le blagoslovea pe neofite cu praf de ciment sfintit. Urma apoi trecerea prin fata relicvei adusa tocmai de la Monastirea Argesului si ciocnirea rituala a doua caramizi vopsite în rosu aprins.

- Ana s-a eliberat, cinta Sora.

- Adevarat s-a eliberat, cintau surorile.

Dupa ce sarutase prima oara poalele Sorei, primise mistria ce pe vremea aia lucea de-ti lua ochii. Avea o teaca de piele pe care o prindea cu o curea pe sub haina.

- Ai un nume predestinat, îi spusese o surioara blonda privind-o cu blindete. Nimeni n-o mai privise cu blindete pina atunci. Toata lumea ridea de ea si de suncile ei. O strigau batjocoritor Batoza sau Grasomega. Ii fluturau bucati de parizer pe la nas, incitind-o cu mirosul lui innebunitor. Rideau de cite ori incerca sa se imbrace in altceva decit in hainele lalii ce o transformau intr-un sac diform din care ieseau minutele dolofane si neindeminatice. De un 1 martie primise cadou citiva cirnati legati cu traditionalul snur alb-rosu. Viata ei devenise un calvar datorita multelor

kilograme in plus. Ii era rusine sa-si dea intilnire cu vreun baiat si se simtise infiorator de prost cind auzise ca pe internet pot fi gasite site-uri speciale in care se pozeaza drept obiecte sexuale femei care aratau ca ea. De cind intrase in rindul Surorilor Zidirii aflase ce placut e sa te strige cineva pe nume: Roxana. Pe surioara blonda o chema Monica. Venea dintr-un orfelinat din Moldova si, într-o noapte, o banda de raketi murdari violasera tot ce prinsesera: fetite, educatoare, femeile de serviciu. Paznicului mort de beat ii sparsesera capul cu un pat de arma. De atunci, Monica avea pica pe rusi. In ultimul timp, de cite ori o vedea intrind in casa, tatal Roxanei ofta. Apoi tusea. Nici in cele mai intunecate cosmaruri nu-si inchipuise ca va avea un copil atit de urit si diform. Isi dorise, ca toti barbatii, un baietel vioi, care sa-i semene intru totul, doar sa fie putin mai norocos, cu care sa vorbeasca despre fotbal si sa mearga la pescuit in baltile din apropierea Bucurestiului. Un baietel care ar fi trebuit sa faca in viata tot ce nu-i reusise lui. Cind se nascuse Roxana, se imbatase de ciuda si nu trecuse deloc pe la maternitate. Isi gasise nevasta acasa, tinind in brate un ghemotoc rotofei care plingea in continuu. Un ghemotoc fara putulica. Femeia il privea tacuta, mindra, mingiindu-si odrasla si, atunci, ceva in inima lui se rupsese. Se apropiase de ea, asa cum era, murdar, putind a tarie si tutun si luase in brate fetita. Plinsesera impreuna toti trei, fiecare cu durerea lui. Plinsul ii unise. O vreme, familia Nicola fu o familie obisnuita, cu zile mai proaste si mai rele, in functie de cum isi gasea Mihai de lucru. Isi gasea tot mai rar. In jurul lor, totul se dezagrega si cioburi de realitate ii zgiriau pe oameni pina la singe. Noul mileniu nu adusese nimic bun, Occidentul era tot mai departe, o fata Morgana in care nu mai credea nimeni si oamenii mureau tot mai multi si mai tristi, blestemind neantul. Dupa cinci ani, cind Roxana devenise deja un monstrulet cu degetele groase, vesnic in cautare de mincare, Mihai Nicola, fostul sudor de la uzinele 23 August, devenise un betivan. Un boschetar nepasator la cicalelile tot mai resemnate ale unei femei care nu fusese in stare sa-i ofere un baiat, un Nicola. Se apropiase tot mai rar de ea, de teama sa nu-i mai toarne vreo alta balabusta, cum i se intimplase unui cumnat ce, din incercare in incercare, se trezise ca trebuie sa de-a de mincare la patru fete plus nevasta. Ce-i ramine unui barbat pe care nu-l mai atrag femeile si care nu citeste? Bautura. La inceput, berea de dimineata, coniacul de prinz, votca de seara. Apoi votca de dimineata, prinz si seara. Nici nu realizase ca Roxana nu mai statea de mult in casa lor.

Plecase de-a acasa cind implinise 16 de ani. Pe vremea aia cintarea 90 de kilograme si nu mai era virgina. Se intimplase in felul urmator: Victor era varul ei. Avea ochelari cu rama groasa, parul cinepiu, fruntea bombata si o voce ezitanta, ce devenea uneori iritant de subtire. O vizita adesea si, in privirea lui, zarise pentru prima oara, cu emotie, un licar de interes cind, nepasatoare, ramasese cu halatul desfacut, dezvelindu-si pulpele groase, cind el se afla inca in camera. De citva timp descoperise ca in jurul ei exista sexualitate, colegele de scoala care vorbeau la nesfirsit despre cum o sa si-o puna, iar cele care o facusera, despre cit e de marfa cind ti-o baga ala. Era resemnata in privinta asta, ii era imposibil sa-si imagineze ca vreun barbat se va uita la ea ca la la o femeie si nu ca la o masa de carne putind a transpiratie. Ii placea sa-si auda prietenele povestind de aventurile lor si se consola rasfoind reviste pentru adolescente in care psihologi mierosi dadeau sfaturi unor

cititoare asemeni ei. Incercase sa se uite, impreuna cu alte fete, la un film porno, dar colcaiala de trupuri contorsionate o ingretosase. Totusi, in unele nopti, cind isi amintea scene din film, simtea un gol dureros in stomac. In asemenea momente isi apasa puternic stomacul cu mina si constata cu groaza ca degetele ii alunecau tot mai jos, catre tufa de par tepos pe care incepuse sa si-l tunda saptaminal, cum auzise ca fac toate din clasa. Si le retragea grabita, cuprinsa de o teama nedefinita. I se parea ca face un lucru rau si ca undeva, acolo, sus, un ochi o priveste mustrator. Nu te juca cu mina, spunea un cintec. Pe de alta parte, in revistele pentru adolescente aflase ca explorarea propriului corp e cea mai buna cale de a cunoaste cum reactioneaza trupul altuia. Ca masturbarea e un substitut bun pentru actul sexual. Ca mai bun decit degetul e penisul artificial. Daduse peste o firma care comercializase asa ceva prin posta , Serviciul HANA, dar nu indraznise sa comande nimic. Sforaiturile lui taica'su din camera alaturata o trezeau intotdeauna la realitate.
La vizita urmatoare, Victor adusese o cutie mare de bomboane Excelent. Tocmai facuse baie si era din nou imbracata cu halatul cu pricina. Era cea mai comoda haina pe care o putea purta in casa. Ar fi iesit cu ea si afara, decit sa fie nevoita sa poarte ternele rochii-sac de culoare gri, ca sa nu atraga prea mult atentia. Nu se stersese prea bine si pe pielea lucioasa ii alunecau stropi mari, ratacindu-se in rotunjimile deluroase.
- Arati minunat, ii spusese baiatul a carui minte era hranita cu ore intregi de vizionari de site-uri porno pe internet, in special cele hardcore, cu asiatice si cu femei grase in fata carora se masturba indelung. Apoi simtise muscaturi pe pulpe si, fara sa apuce sa spuna un cuvint, se trezise ca statea rasturnata in mijlocul patului in timp limba lui ii explora sexul imens iar cu miinile ii framinta carnea. Taica'su, ca intotdeauna, nu era acasa, iar maica'sa privea abrutizata o telenovela, Lorgean, o reluare dupa un serial ce avusese mare succes in anii '90. Strinsese puternic intre picioare capul lui Victor si nu-i mai daduse drumul. Se lasase in voia degetelor si limbii lui ce-i provocau o placere cum nu-si inchipuise ca ar putea sa existe. Nici macar cind acesta o penetra stingaci, terminind in mai putin de un minut, nu mai regasi acea stare minunata.
Un an mai tirziu era prostituata in bordelul lui Jupin Tavi, un individ chel si inalt, ce se imbraca cu haine fistichii. I se pareau lui ca aduc cu cele care le poarta homosexualii londonezi. La Jupin Tavi puteai sa-ti satisfaci orice nevoie sexuala, chiar daca erai pedofil, zoofil sau simplu masochist. Perversiunile erau specialitatea casei. Era deajuns sa-l vezi pe Tavi plimbindu-se alaturi de catelusa-lup si Leo, un nigerian musculos care se ocupa si de securitatea stabilimentului. Acest triunghi amoros suscita multe birfe prin Berceni, unde se afla cladirea rosie, construita in stilul unui templu egiptean, inconjurata de o curte cu garduri de piatra, total neverosimila pentru cartierul mohorit, alcatuit din blocuri triste si scorojite, asteptind resemnate cutremurele ce aveau sa vie.
Roxana si cu Mirabela, o olteanca de vreo treizeci de ani si 120 de kile, alcatuiau artileria grea a bordelului. Cine avea pofta sa mozoleasca o zdrahoanca era trimis la ele si pleca multumit acasa. Roxana avea mai mult succes pentru ca era mai tinerica. Cistiga bani buni si uitase complet de tatal alcoolic si de pustiul care o

facuse cindva femeie. Isi cistigase un bun renume printre clienti si chiar si cei cu preferinte normale mai treceau pe la ea, curiosi sa afle cit de priceputa la pat e o balena ca ea. Pentru Roxana, barbatii nu erau decit penisuri. Mai lungi sau mai scurte, mai groase sau mai noduroase. Nu iubise niciodata, nu se gindise niciodata la asta. Dupa-amiezile, cind era libera, isi facea toaleta si statea la birfa cu celelalte fete. Citea ziarele si, ca atunci cind mai frecventa scoala, prefera sa asculte ce se intimpla in viata altora. Aflase ca, undeva prin cartier, exista un vindecator minune, Iulian Mardare, ce aducea la normalitate, intr-un mod bizar, orice persoana supraponderala. Se gindise sa apeleze la servicile lui, isi putea permite, dar renuntase repede, la sfatul lui Jupin Tavi. Ar fi devenit o persoana normala, lipsita de orice sex-appeal si ar fi trebuit sa ia viata de la capat si sa fie sa obligata sa munceasca la vreo taraba. Nu era in stare sa faca pasul asta.
Nu era prima femeie care venea in iatacul ei. In cei citiva ani de cind se stabilise la Jupin Tavi, intilnise citeva lesbiene dragute ce o mingiiasera cum nu se pricepuse niciodata sa o faca un mascul. O femeie stie cum sa se poarte femeie. In ultima vreme, ceva incepuse sa se intimple cu simturile ei. O deranja tot mai tare mirosul barbatilor. Facea sex cu ochii inchisi si, daca si-ar fi putut permite, si-ar fi tinut si mina la nas. Era destul de grav pentru o curva sa i se intimple acest lucru. Se dusese la medicul stabilimentului sa afle daca e ceva de facut si-l gasise la cabinet impreuna cu un student care se afla in practica. Nu se astepta sa mai fie cineva de fata si avusese retineri sa-si spuna povestea. Medicul o linistise. O ascultase cu atentie si luase notite intr-un carnetel cu coperti de piele. Din cind in cind ii pusese intrebari care i se parusera oarecum copilaresti, apoi ii facuse un examen din cel obisnuit, cum facea o data pe luna. Studentul tacuse tot timpul pe scaunul lui si ii simtise privirea rece staruind de citeva ori pe ceafa ei.
Nu mai intilnise niciodata o maniaca erotico-religioasa. În fata ei, femeia, în loc sa se dezbrace de roba lunga, începuse sa se roage. Asta era ceva nou. Nu mai întilnise niciodata o maniaca erotico-religioasa. Îsi potrivi perna mai bine si o privi cu curiozitate. Nu avea mai mult de 25 de ani, era slabuta si avea parul saten deschis, acoperit cu un voal caramiziu. Daca n-ar fi avut un aer atit de diafan, ar fi fost chiar atragatoare. Cind îsi terminase bolboroselile, atintise asupra ei doi ochi albastri ce îi dadura o stare ciudata de neliniste. Îi aminteau de copilarie, de o perioada cind se luptase cu pacatul.
Asa o cunoscuse pe sora Madalina, membra a confreriei Sfinta Ana.

Barbatii sînt niste animale, care nu merita sa traiasca.
Tot ceea ce au construit si creat are la baza un sacrificiu feminin.
O lume a femeilor e unica sansa de mintuire a civilizatiei umane.
Barbatii înseamna abuzuri
violenta, violuri, avorturi
Barbatii sînt fiinte sterpe, fiindca nu aduc viata
Dumnezeu e femeie pentru ca a creat viata
Barbatii trebuie sa moara.
Sfinta Ana trebuie razbunata.

Dupa ce sora Madalina plecase, senina si increzatoare in soarta ei, Roxana ramasese multa vreme pe ginduri. În scrumiera, o tigara se stinsese singura. Anuntase ca se simte rau cind în usa rasunasera bataile care vesteau un nou client. Ceva mai tirziu, însusi Jupin Tavi aparuse sa vada cum îi merge. Indiferent la rugamintile ei, îi plasase un adolescent cret si slabanog, din genul care cindva o înduiosau. Acum nu-i facu decit scirba cu mirosul lui de viezure în calduri. În citiva ani stia ca se va transforma într-o bruta cu miini mari, incapabil sa mingiie. Un nou Nicola. Dupa ce pustiul termina de gifiit si saliva înceta sa i se mai scurga pe cearsaf, se duse la baie si vomita.
A doua zi era la adresa pe care i-o lasase sora. Fu întimpinata cu caldura. Dupa perioada de noviciat primi, în cadrul unei ceremonii ce o tinu înlacramata ore în sir, mistria nou-nouta. Stia ce trebuia sa faca cu ea. Primul fu un student pervers, absolvent de Politehnica, urmat de un jurnalist care facea o ancheta despre sectele religioase care proliferasera in Bucuresti.
În subsol se facuse cald. Se auzeau doar tevile bolborosind si icnind o melodie fantastica. De-a lungul peretelui, trecu in goana un sobolan. Cornel începuse sa sforaie si Roxana se temu ca zgomotul ar putea atrage pe cineva. La urma urmei, asta era sansa lui. Transpirase. Îl tirî cu greutate pina în nisa pe care o pregatise. Puse prima caramida. Îsi dori brusc ca barbatul sa se trezeasca, sa mai traga o dusca de bautura si amindoi sa faca dragoste pe masa murdara. Mai privi o data prin deschizatura. Nici un semn de viata. Cladirea se afla undeva la marginea orasului, în mijlocul unui teren viran. Era chiar de mirare ca nici un vagabond nu-si facuse culcus aici. Tremurind, lua ciment pe mistrie si asternu primul strat. Barbatul bolborosea ceva în somn, visind camioane si felatii în statii de benzina. Se ruga fierbinte sa se întimple ceva, un cutremur, o inundatie, o razie de-a politiei. În timpul asta, miinile ei, obisnuite cu mistria, lucrau neobosite. Roxana începu sa cinte cu voce tremurata, fragmente din Psalmul Suferintei: "... Pin' la pulpisoare, ... pin' la titisoare,..., lipsita de soare". Cind termina, din spatele zidului nu se mai auzea nimic. Îsi facu o cruce larga si se apuca sa-si stringa repede uneltele. Avea nevoie de aerul curat al noptii. Iesi afara, precipitindu-se pe scarile nefinisate si respira adinc. Sfinta Ana fusese înca o data razbunata. Mai facu un semn pe mistrie. Vintul balanganea o placuta pe care scria cu creta: Imobil în constructie. Beneficiar: Banca Româno-Albaneza. Isi trase gluga pe cap si o porni, cu sufletul gol, pe strada pustie. Undeva, departe, se zareau luminile unei taverne.

Acordati o nota povestirii:
4 =

slaba; 10 = excelenta

Adresa e-mail (necesara)	**Nota:**
	Mist

doriti sa fiti notificat cand apar noi povestiri?

OK

(online)